

РЕШЕНИЕ

№ 220

гр. Варна, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20243110200138 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „С**** М***И****“ ЕООД против Наказателно постановление № 03-2300512/21.06.2023 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „С*** М**** И****“ ЕООД е наложено административно наказание **"ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ"** в размер на 2000 лева на основание чл.416 вр. чл.413 ал.2 от КТ за нарушение по чл.64 от Наредба №2/04г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Жалбоподател ят моли да бъде отменено НП, като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание редовно призован не се явява лично, изпраща писмени бележки

Въззиваемата страна, редовно призована, в първото съдебно заседание представител не се явява, изпраща писмени бележки.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 12.05.2023г. при извършена проверка на строителен обект находящ се в гр. Варна ул. Св. Т*** С****“ №7 въззивникът допуснал преминаване от ниво терен до втора излята плоча над изкоп с дълбочина 2 метра по проходно мостче което не е оразмерено и обезопасено от двете страни за риска от падане от височина с приспособления които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце.

Въз основа на горното било отпочнато административно наказателно производство срещу въззивникът, като бил съставен АУАН. Актосъставителят квалифицирала нарушението по чл.64 от Наредба №2/04г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. АНО издал наказателното постановление като изцяло възприел изложените в АУАН фактически констатации.

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока на обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на "И****" гр.Варна, съгласно заповед на Изпълнителния директор на изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" гр. С****.

В хода на съдебното производство б е разпитан свид. И., чиито показания съдът кредитира като дадени безпристрастно и обективно.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по АНП, разпита на свидетелите в хода на съдебното производство и приложените допълнителни писмени доказателства, които преценени в тяхната взаимно свързаност са логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът намира, че правилно административнонаказващия орган е приложил материалния закон, след като е констатирал нарушението по чл.64 от Наредба №2/04г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, като е съотнесъл фактите към хипотезата на правната норма. Съгласно разпоредбата на чл. 64 от Наредба №2/22.03.2004 г. работните платформи, проходните мостове и стълбите в границите на строителната площадка се оразмеряват така, че да имат достатъчна здравина и се обезопасяват и използват така, че

да предпазят хората от падане или от падащи предмети. В тази връзка съдът намира, че жалбоподателя е правилно наказан. Горното обстоятелство ще установява с помощта на гласните и писмени доказателства приложени по делото. Свидетелят И. е категоричен, че стационарната платформа не е била обезопасена така, че да се предотврати падането от височин на работниците.

Предвид гореизложеното съдът намира, че правилно АНО е определил субекта на нарушението и е наложил наказание Имуществена санкция на „С**** М**** И****“ ЕООД.

В хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. В тази връзка съдът не приема възраженията за неточно описание на нарушението и мястото на извършване на същото. Предвид гореизложеното съдът намира, че не е било допуснато съществено процесуално нарушение. По никакъв начин не е било нарушено правото на защита на жалбоподателя с обстоятелството, че неточно в НП бил написан адреса на дружеството и фамилията на управителя.

По делото са представени доказателства отстраняване на нарушението от жалбоподателя. Съдът намира, че отстраняването на нарушение веднага след установяването му представлява маловажен случай, при който е приложима разпоредбата на чл.415в от КТ само в случаите в които не са произтекли вредни последици за работници и служители. В конкретния случай не са произтекли вредни последици за работниците.

Като съобрази обаче обстоятелствата, свързани с осъществяване на конкретното нарушение, последиците от същото, както и конкретната обществена опасност съобразно с анализиранията обстоятелства, съдът установи, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 415в от КТ. В конкретния случай работодателят е нарушил правилата на Наредба №2. В последствие обаче, това задължение е изпълнено. Нарушението е от категорията на онези, които биха могли да бъдат отстранени по реда на КТ,

отстранено е незабавно след проверката и от него не са произлезли вредни последици и същото е маловажно по смисъла на чл.415в от КТ. Доказателствата за отстраняване на нарушението са били представени на съда. Правилно е било издадено НП, с което дружеството е наказано на осн.чл.413 ал.2 от КТ. Това наказателно постановление обаче, не е влязло в законна сила и отстраняването на нарушението следва да бъде взето предвид от съда, съответно, НП да бъде изменено, като да се наложи санкция на основание чл. 415в от КТ. Жалбоподателят е отстранил нарушението веднага след извършване на проверката. Това обстоятелство е видно от приетите и приложени по делото писмени доказателства. Безспорно от деянието не са настъпили вреди. Съдът отчита факта, че жалбоподателят не е санкциониран за нарушения по КТ и нарушението е за първи път /няма данни за други нарушения/. Горното води до извод, че жалбоподателят има правилно отношение към законоустановения ред и с оглед на обществената опасност на деянието, съдът намира за справедливо да наложи на въззивника наказание на основание чл. 415в от КТ в размер на 100 лв., като по този начин съдът счита, че ще бъдат постигнати целите предвидени в закона. При определяне размера на санкцията по чл. 415в от КТ, съдът намира, че същата следва да бъде минимална. Не са налице такива отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват наказание в по- голям размер. Имуществена санкция в размер на 100 лева е напълно достатъчна за да се постигнат предвидените от закона цели и на индивидуалната и на генералната превенция. Имуществена санкция в минимален размер от 100 лв. е достатъчна за да се въздейства предупредително и възпиращо както на дееца, така и на останалите субекти.

Искания за разноски са направени единствено от въззиваемата страна.

Въззиваемата страна ДИТ гр.Варна е направила разноски –поискала е ю.к. възнаграждение. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съизмеримо с размера изменената част на НП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото не представлява фактическа и правна сложност изискваща специални процесуални усилия по поддържане

на обвинителната теза на АНО, но като съобрази, че по делото са проведени едно съдебно заседание, в което е участвал процесуален представител на Д „ИТ“, намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, а именно сумата от 80 лева. В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 4 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-2300512/21.06.2023 г. на Директора на Дирекция "И**** по труда" - Варна, с което на „С*** М*** И****“ ЕООД е наложено административно наказание **"ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ"** в размер на 2000 лева на основание чл.416 вр. чл.413 ал.2 от КТ за нарушение по чл.64 от Наредба №2/04г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, като **НАЛАГА** на „С**** М*** И****“ ЕООД административно наказание **"ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ"** в размер на **100 ЛЕВА** на основание чл.415в от КТ.

ОСЪЖДА на „С**** М**** И****“ ЕООД да заплати на Дирекция „И**** по труда“-Варна сумата от 4 лева , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____